

buổi sáng mười một

ngô minh trí,
june 2017
poem by đình trường chinh

rubato

Như mùa đông được nuôi bằng ánh lửa, Ánh lửa được nuôi từ que diêm trong túi áo

tôi trong túi áo tôi. Sáng nay tôi chỉ còn khói những ý nghĩ trĩu

và vết màu rung hoàng đỏ. Sáng nay tôi chỉ còn thấy đáy bàn chân

mình mọc lên nhiều gai nhọn những con mắt trôi lướt qua Bầy bồ câu chắc không

về chắc không về trước sân nhà thờ No-tre Dame. Sáng nay gió tắt

thở tôi vẫn không tin đến kiếp sau tôi vẫn không tin vẫn không tin vẫn không tin tôi

23 A^7 $A^7(\flat 9)$ $B\flat \text{maj}^7$ $Bm^7(\flat 5)$ C^7 $C^7/E\flat$

không tin__ không tin____ cả lời cầu nguyện. Hãy bù nhau ngay những hôm

27 F C^7 $E\flat^7/E$ F C^7 C^7/E F

nay, hãy tri ân____ này những ân cần____ hãy bù nhau hãy tri ân__

31 Am^7 $B\flat^7$ $D\flat \text{maj}^7$ $B\flat m^7$

những hôm nay__ những ân cần__ nuốt hết__ những người bạn những người

34 Dm Dm^9 Gm^9 $E\flat \text{maj}^7$

bạn. Như đám mây kia không bao giờ thấy lại__ giòng nước sông Seine_vẫn chảy qua

38 $E\flat^7$ F $B\flat m^7$ $B\flat$

cầu__ như mặt trời loang vỡ____ trong ý nghĩ tôi màu đỏ

41 $D\flat \text{maj}^7$ $B\flat m^7$ Dm $B\flat \text{maj}^7$

lạnh__ chỉ một lần thôi một lần thôi. Cả chiếc bóng này thả xuống mặt

45 Gm^7 $B\flat^7$ A^7 F^+ A^+ Dm^9

đường trải_ xước__ cho những bàn chân rồi vĩnh viễn ra đi